

Дамян Попов, Жана Бергендорф - Едно

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Имаме светлина от екраните ни,
но не топли нали? Сами сме.
В този свят на суета
бързи връзки и тела
с недокоснати сърца.
И оставани едно
да се губим глупаво
и отчаяно да правим любов.

Мисълта, че те докосвам
точно тебе ме държи
няма как да те оставя помни.

[Припев:]
Едно с тебе сме
заставаме срещу света.
Едно направено
от две души и две тела.
По нас са удряли и сме разделяни
тук ще съм когато всичко гори.
Ще съм очите ти,
ще съм сърцето ти,
ще съм тук докато искаш ме ти.

От прилив до отлив
стоим зад прозорци
и нищо не помним пак от деня.
Изгубили смисъл, забравяме всичко
дори как се диша, диша...
И остава ни едно
да се влюбим глупаво
и отчаяно да правим любов.

Мисълта, че те докосвам
точно тебе ме държи
няма как да те оставя помни.

[Припев:]

Едно с тебе сме
заставаме срещу света.
Едно направено
от две души и две тела.
По нас са удряли и сме разделяни
тук ще съм когато всичко гори.
Ще съм очите ти,
ще съм сърцето ти,
ще съм тук докато искаш ме ти.

От прилив до отлив
стоим зад прозорци
в очакване на по-голяма вълна.
Изгубили смисъл, забравяме всичко
дишай ме, издишай...

[Припев:]

Едно с тебе сме
заставаме срещу света.
Едно направено
от две души и две тела.
Като мен ли усещаш същото
където и да се спрем е мястото.
Всяко време сега е точното
никой няма да вземе нашето.